

هجرت حضرت امام خمینی(ره) از عراق به کویت تحت فشار رژیم بعثی عراق (1357 ش)

پس از تبعید امام خمینی(ره) به نجف، ایشان باز هم فریادهای حق طلبانه و ظلم ستیز خود را علیه رژیم، از طریق سخنرانی...

پس از تبعید امام خمینی(ره) به نجف، ایشان باز هم فریادهای حق طلبانه و ظلم ستیز خود را علیه رژیم، از طریق سخنرانی، ارسال پیام‌های کتبی و شفاهی به گوش ملت ایران می‌رساندند و بدین وسیله ماهیت بیدادگری و فساد و وابستگی رژیم را افشا و آشکار می‌ساختند. امام در حوزه علمیه نجف به تدریس فلسفه سیاسی حکومت اسلامی، تحت عنوان ولایت فقیه، همراه با دروس فقه و اصول پرداختند و شاگردانی برجسته و هم‌فکر تربیت کردند. ثمره مجموعه این فعالیت‌ها، باعث آگاهی و رشد سیاسی روزافزون همه اقشار، اعم از تحصیل کرده‌ها، روحانیان، بازاری‌ها، شهری‌ها، روستایی‌ها و... گردید. از این رو، رژیم طاغوتی ایران، با اعزام هیئتی به بغداد و مذاکره با مقامات عراقی، خواهان ایجاد محدودیت برای امام بود. تا آنجا که منزل ایشان در نجف، در دوم مهر 1357 ش توسط نیروهای امنیتی عراق محاصره شد و رفت و آمدها، محدود و کنترل گردید. پس از این که دولت بعثی عراق، رهبر کبیر انقلاب اسلامی، حضرت امام خمینی را از فعالیت‌های سیاسی و مذهبی بر ضد رژیم شاه در کشور عراق منع کرد، ایشان نجف را به قصد اقامت در کشور کویت ترک نمود. اما دولت کویت برای حفظ روابط خود با رژیم شاه از ورود امام به این کشور جلوگیری کرد. بنابراین امام پس از توقفی کوتاه در مرز بصره، به بغداد رفته و روز دیگر عازم پاریس شدند.